

Фармерське життя

THE FARMER'S LIFE

Виходить кожної середи — Published every Wednesday

Address:

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

Адреса:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, NOVEMBER 30, 1932. No. 48 (400). VOL. VIII.

РІК VIII. Ч. 48 (400). СЕРЕДА, 30 ЛИСТОПАДА 1932

Уряд Альберти плянує розбити голодовий похід робітників

КЕЛГАРІ, Алта., 28 листопада. — Шотландський "соціалістичний" уряд Браунлі, який на початку реакційними провідниками незалежної партії праці заснував нову організацію під іменем "Кооперативів Камонвелт Федерейшен", плянує при помочи поліційного терору розбити голодовий похід албертійських робітників і бідняцьких фермерів на Едмонтон, свідчать повідомлення з Келгарі, яка появилася у вініпегській буржуазній пресі.

В новинці говориться, що минулої неділі мав місце мавтед похід в Келгарі застановлений над голодовкою проголошеною голодовий похід безробітних на Едмонтон з усіх частин Альберти. Поліція каже, що цей похід влаштовується під проводом комуністів. Безробітні мають зібратися в Келгарі 8 грудня, а опісля йти пішки яких 200 миль до Едмонтону.

АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД В РІДЖАЙНІ ЗАРЯДИВ НОВУ РОЗПРАВУ ПРОТИ ЕНІ БУЛЕР

ТОРОНТО, 23-го листопада. — Містом, так тоді відбирають п'яту весну і березні засуджено на 18 місяців в'язниці за участь в естеванському страйку, має стати на нову розправу. Таке рішення видав апеляційний суд в Ріджайні. Т-ка Булер відсиділа поверх три місяці у в'язниці в Бетлфорді, закінчи вицування на Бейл після засуду в Естевані, проти якого Канадська Робітничка Оборонна Ліга ввела відзив до апеляційного суду в Ріджайні.

Цю частину перемогу треба приписати естеванським робітникам, які відмовилися свідчити фальшиво проти т-ки Булер. Через кілька місяців мавтед поліція перевела "свідство" та старалася знайти робітників, які свідчили би проти т-ки Булер, але не могла в цьому ніяких успіхів.

ПОВІЛЬНЕ ВИГОЛОДЖУВАННЯ ПОСТІЙНО ВІДБІВАЄТЬСЯ НА ЗДОРОВ'Я ДІТЕЙ

ТОРОНТО, Онт. — Недавно два лікарі переслали свідство в справі діти шкільних дітей, які вчаються до 11-ох публичних шкіл в Торонто. Свідство вивинило, що в цих школах 369 дітей терплять через недоліжну лопування. З цього числа 223 дітей дістають абсолютну невідповідну поживу, яка нищить їх молоде здоров'я.

Лікарі доручили свій звіт реакційній організації Трейдс сінд Лейбор Кависки, але не можна навіть припускати, щоб ці реакціонери підприняли будьякі кроки для поліпшення існуючого положення.

ФЕДЕРАЛЬНИЙ УРЯД ДАВ ДОПОМОГУ ДЛЯ "БІДНОЇ" СІПАРСЬКОЇ КОМПАНІЇ

ВІННІПЕГ, 24 листопада. — На початку цього тижня деша капіталістична преса оповістила, що сіпарська компанія приймає напад до праці робітників у залізничній галузі, яких підтримує таке ж мієнство. Однак ніхто не міє скажати, що це довго.

Міністер фінансів Рондс заявив в парламенті, що домінільний уряд дав Сіпарові допомогу, щоб компанії відкрити залізничні шани перед новим робком. Він сказав, що дефіцитивно не критично це до угоди, кілька уряд має вилучити компанії, але коли це буде зроблено, то розпорядок ради міністерів в цій справі буде предложений в парламенті.

Бідняцькі фермері спинили ліцитацію фармів та примусили ресівера зрезигнувати

РЕСІВЕР ВТІК З ОФІСУ ДО СВОГО ПОМЕШКАННЯ, АЛЕ НА ДОМАГАННЯ ФАРМЕРІВ ПОЛІЦІЯ ПРИВІВ ЙОГО НАЗАД. ФАРМЕРІ ПРИМУСИЛИ РЕСІВЕРА ДО РЕЗИГНАЦІЇ.

ЧЕТФІЛД, Ман., 25 листопада. — Ресівер і муниципалу Четфілда не допустили до продажу фармів за податки, що мала відбутися в середу по полудні в Попларфілд, та примусили В. Грицюка, урядового колектора на цей дистрикт, зрезигнувати зі свого уряду.

Понад 500 фермерів зібралися в офісі, де мала відбутися продаж, і поставили домагання, щоб не продавати фармів. Колектор Грицюк з початку викривався, що не має права цього зробити. Але фермері заявили, що як він не може нічого для них зробити, то хай забірається з дистрикту й не показується більше.

Колектор втік з офісу до свого помешкання, але його покликали назад, щоб він підписав резигнацію перед делегатами, які заступають дистрикт.

Грицюк підписав резигнацію та прирік, що забере свій муниципальний офіс до 14 дня. Підчас цього був присутній мавтед поліцей, але він не міє дати охорони для фармів, не продано ні одної фарми за податки.

Вчасно цієї бойової акції фермерів, не продано ні одної фарми за податки. Домаданіше ж, що справу ниється на іншій місці цього часопису.

ПРОТІМ ТРОЦЬКОГО ВЛАШТОВАНО ВОРОЖУ ДЕМОНСТРАЦІЮ В ПРИСТАНІ

ЕСБЕРГ, Данія, 24 листопада. — Проти Л. Троцького влаштовано тут ворожу демонстрацію, коли він висів з корабля, що привіз його з французького міста Дункірк. Кількасот місцевих робітників влаштували в пристані демонстрацію, несучи плякати з написами: "Хай живуть Раді! Геть з Троцьким зрадником!"

Весь місцеву поліцію вислали до пристані для охорони Троцького перед робітниками. Під сильною поліційною вартою, Троцького з його секретарями відставлено до порту.

РІЗНІ ВІСТІ

"НЕМАЄ ГОЛОДНИХ В КАНАДІ"

ВІННІПЕГ, 28 листопада. — Минулої суботи рано в суєничній на Принсеес вулиці з'явився з 15 на доброту Демоншншн, 159. Юнак вшю. Ствердив, що цей робітник терпить від холоду й голоду. Його заарештували до шпиталю. Міський власти "дивуються", як міє Демоншнш голодувати, маючи при собі годинник з ланцюжком. Цей випадок є наслідком доказом, як підживляються безробітні в суєничках. Одночасно він оприлюдив недавню заяву федерального міністра праці Гордона, який сказав, що уряд Бенета "добре знає, щоб в Канаді ніхто не голодував."

ВІЗНИЦЯ КРАЩА ЗА "ВОЛЮ"

МОНТРЕАЛ, Кве. — З приходом зими та з огляду на мізерний реліф безробітних Монтреалу, їхнє положення стає з кожним днем гірше. Про це свідчить випадок з Френком Кером, негреским безробітним, якого поліція арештувала за "волокитство". Кер заявив підчас розправи, що краще йому йти до в'язниці, чим бути "вільним" і стати на сходах або в шехах для перетримуваних дров та пугілів.

БЕЗРОБІТТЯ В ПІВНИЧНІЙ ДАЛІ ЗРОСТАЄ.

БЕРЛІН, 25 листопада. — В першій половині листопада число безробітних у Північній Далеб'ї зросло на 136,000. Загальне число тепер в Північній Далеб'ї зареєстрованих безробітних

ВІДСІВІЩА ПШЕННИЦІ ОСТАЛО НЕМОЛОЧЕНО.

ЕДМОНТОН, Алта., 25 листопада. — Цього року зима так скоро заскочила Канаду, що між Келгарі й Ред Дір около 40 відс. пшениці залишилося немолоченою. Ця пшениця стоїть в кущах на полі. Як повідомляє албертійській департамент агрикультури, значна частина місцевих зборів залишилася немолоченою до тепер.

Уряд Брекена не має грошей на поживу й одяг для сирот

ВІННІПЕГ, 24 листопада. — Около 30 матерей з своїми 60 дітьми прийшли минулого тижня до офісу прем'єра Брекена і розповіли йому про свої злидні, які вони мусять переживати через те, що манітобський уряд, заводячи "економію" на останній сесії парламенту, зирнув пенсію для вдов. Кожна матір-вдова парикала, що з теперішньої пенсії вона ніяк не може прокормити та одягнути свої діти. Матері домагалися, щоб Брекен привернув 25,000 доларів на одяг для дітей, які його уряд очеркнув, заводячи "економію".

Підчас інтерв'ю цих матерей з Брекеном виявилось, що базис сиротів не мають зараз спідного шмаття ані черевиків. Теперішня пенсія не вистачає

на те, щоб матері могли відповідно відживлювати свої діти. В наслідок цього діти хворіють і матері не мають грошей на ліки. Деякі жінки не могли стриматися від плачу, оповідаючи Брекенові про ті злидні, які вони мусять переживати з своїми дітьми. Одна жінка сказала, що випродала останні кури, щоб купити одяг для дітей. Інша жінка сказала до прем'єра: "Зачиніться цими дітьми, або воїйте їх".

Прем'єр Брекен не звертав ніякої уваги на слози матерей. Він сказав їм, що провінція задовжилася по вуха, що цього року манітобський уряд буде мати щонайменше 2 мільйони доларів дефіциту, що уряд мусять платити проценти банкірам, щоб не втратити кредит і т. ін.

ЛІГА ФАРМЕРСЬКОЇ ЄДНОСТІ ЗДОБУВАЄ ВПЛИВ МІЖ ОНТЕРІЙСЬКИМИ ФАРМЕРАМИ

ПОРТ АРТУР, Онт., 20 листопада. — Близько 90 фермерських делегатів дистрикту Тондер Бей Онтеріо зішлись на мітинг Ліги Фармерської Єдності, щоб обговорити загальне положення фермерського населення в Канаді. Можна сподіватися, що цей мітинг поширить вплив ЛФЄ в цій околиці.

Одні за одним вставали фермері і говорили про положення на фармах. Діти не ходять до школи, бо не мають теплого одягу, залеглі податки наконці чуються; школи замкнені, і через брак фондів. Цілі фармерські околиці заважають від реліфу, одяг роблять для себе з старих міків. Гері Браен, організатор ЛФЄ пояснив фармерам, як іншій система сиротництва це положення і вказав на роль фермерів в боротьбі з робітничою класи.

ДО ЧОГО ДОВОДИТЬ ГОЛОД.

ВІДЕНЬ. — Голод і страхотя, які несє з собою надходячий зима, примушують безробітних шукати рятунку в армії. Хоч платню для жовнірів недавно знижено і рекрути мусять підписувати угоду на 12 років, поміж того перед дверима військової станції кожного ранку перед шестою годиною можна вбачити сотні безробітних, які готові записатися до армії, щоб в такій спосіб рятувати себе від голодової смерті.

На мітінгу прийнято одностайно резолюції, які домагаються реліфу від провінціального уряду, соціального забезпечення від безробіття коштом держави, проти поліційного терору і денотрації і одягу, залеглі податки наконці чуються; школи замкнені, і робітниками.

ДОБРИ ВИГЛЯДИ НА ЗАСНУВАННЯ ВІДДІЛУ ЛІГИ ФАРМЕРСЬКОЇ ЄДНОСТІ

РАВНД ГІЛ, Алта. — Після масового фермерського мітінгу, який відбувся тут кілька днів тому і на яким промовляв тов. Бил Фармер, організатор ЛФЄ, є зараз добрі вигляди на заснування відділу цієї організації.

Промові організатора прислухувалося з великою увагою около сто фермерів. Промовець ясно вказав на звязок, який існує між теперішньою суєничною спетеюю і тим фактом, що фермерські діти не мають черевиків ані теплого одягу на зиму і тому багато з них не може ходити до школи. Можна сподіватися, що в короткому майбутньому в цій околиці встанє сильний відділ Ліги Фармерської Єдності. Про це свідчить наскрізь симпатичне й товариське відношення присутніх фермерів до організатора і до програми Ліги Фармерської Єдності. Чим скорше тутешні фермері приступлять до zorganizування відділу ЛФЄ, тим краще буде для них.

НА ПЕРШІМ МАСОВІМ МІТІНГУ ФАРМЕРІВ НЕ БУЛО НІ ОДНОГО ПРОТИВНИКА ЛФЄ

КІПМЕН, Алта. — Понад 100 фермерів взяли участь в мітінгу Ліги Фармерської Єдності, який тут недавно відбувся. Головним промовцем був Бил Фармер. Хоч покищо не сформовано відділу ЛФЄ, то багато фармерів домагалися, щоб в якнайкоротшому часі відбули другий масовий мітінг в цій місцевості.

Фармері уважно слухали промови організатора, а опісля ставили йому питання в звязку з теперішнім подивом, на які діставали вдоволюючі відповіді. На мітінгу не було ні одного фермера, який виступив би проти бойової програми Ліги Фармерської Єдності.

Відрадиним вишем було те, що на мітінгу прийшло велике число фермерської молоді. Фармері з дистрикту Гей Лейк, які приїхали на мітінг до Кіпмена, вказали з собою оголошення в кільках днів опісля проголошені масовий фермерський мітінг, на якому промовляв тов. Фармер.

ГОДУЮТЬ СЕЛЯН КУЛЯМИ. МАДРИД, Іспанія. — В Ціпріта, західній Іспанії, голодні селяни домагалися, щоб їм дати ту поживу, яку їдять свині на паських фільварках. На це домагання цивільна гвардія відповіла кулями, убиваючи чоловіка й дві жінки.

FARMER'S LIFE
 PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS AT 177 KENNEDY STREET, WINNIPEG, MANITOBA. Telephone: 51 466

ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ
 щотижневий український фармерський журнал — виходить кожної середи.
 Видве робітничо-фермерське товариство, заїнікорпоране в Манітобі.
 Редакція: адміністрація і друкарня містяться в Українськїм Ресіденційнїм Дому, на розї вулиць Причард і МекГрегор, у Вінніпегу, Ман.
 Передплата на рік \$2.00
 Адреса:
FARMER'S LIFE
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ГОЛОДОВИЙ ПОХІД РОБІТНИКІВ І ФАРМЕРІВ НА ЕДМОНТОН

В цьому числі «Фармерського Життя» вміщуємо відозву Дистриктового Комітету Ліги Фармерської Єдності в Альберті в справі спільного походу робітників і бідняцьких фермерів на Едмонтон. Бідняцькі фермери Альберти разом з своїми товаришами, індустріальними робітниками, які завдяки капіталістичній системі опинилися сьогодні без праці, прийдуть масово 20 грудня до столиці Альберти, Едмонтону, щоб спільно предложити свої домагання уряду соціал-фашиста Бравлі. Тому самому Бравлі, який на спілку з Вудсвортами, Квінами, Мек-Ніссами, Прістліями та іншими оборонцями загнаваючої капіталістичної системи говорить про соціалізм тоді, як в його власній провінції мародери і холоду розпротестерто свої крила над тисячами робітників і бідняцьких фермерів.

Капіталістична влада, особливо українського походження, нікче в своїй бруковій пресі, що фермери не голодують, що в них є достаток поживи, тому немає потреби влаштовувати голодовні походи. Але якби ці лакеї пішли на засідання муніципальних рад в трох степових провінціях, які цього року випродували близько 400 мільйонів бушлів самої пшениці, то побачили б, що не один батько фермер йде до муніципалу, щоб дістати мішок муки, бо його родина вже кілька днів не бачила хліба в хаті. Знову ті фермери, які покищо мають хліб, не мають майже ніякого одягу. Через цілих три роки вони латали старий одяг, але зараз немає вже місця пришити латку. Це тому, що їх працю забрала війна за дармо, за довги, це тому, що в одній лише околиці в Альберті муніципал забрав 75,000 бушлів пшеничної податок.

Недавно. бо на 17 жовтня ми були свідками першого історичного фармерського протестаційного походу на Вінніпег. Попід 500 фармерів з північної Манітоби прийшли пішки до Вінніпегу, щоб запротестувати проти немилосердного визиску їх праці, щоб предложити урядові Брекена свої слушні домагання. Не фантастичні домагання, як про це писала буржуазна й пансько-льокайська преса, а домагання подиктовані життєвими потребами широким мас бідняцьких фермерів північної Манітоби, домагання, без сповнення яких неможливо є далі життя-існування цих фармерів, домагання подиктовані теперішнім економічним положенням на фармах. Для пансько-льокайських служальців ці домагання були фантастичні, для них саме безробіття в Канаді є фантазією, бо ж вони досвідчно писали в своїх рептильках, що в Канаді голодують лише той, хто не хоче працювати.

Уряд Брекена, який називає себе «фермерським» так само як уряд Бравлі в Альберті, не сповнив домагань манітобських фермерів. Почувши слово «ми домагаємося», прем'єр Брекен нахмурился, зробив квасну міну, але делегация відповіла йому, що «ми довго просили, нічого не випросили, а тепер не просимо і не будемо більше просити, тільки домагатися». Коли ж Брекен сказав делегации, що «ви прийшли», щоб взяти все за дармо, а дати нічого не хочете», то делегация відповіла, що фермери не мають вже що давати, бо їх працю загарабили різкі паразити. Одначасно делегация дала Брекенові до zrozumіння, що коли ті домагання будуть відкинені, то за якийсь час він побачить перед парламентом не сотки, а тисячі фермерів Манітоби.

Прем'єр «соціалістичного» уряду Альберти, Бравлі, не ліпший за Брекена. Обидва вони захищають інтереси банкірів та моргреджових компаній, обидва вони санкціонують грабничу фармерської праці шерифами, обидва вони стоять на сторожі тих законів, які дозволяють викидати бідняцьких фермерів з фармів а робітників з їх шевків за всякі довги і податки. Не можна покладати великої надії на те, що Бравлі сповнить домагання албертських робітників і фермерів, бо ці домагання бють не за істинні основні капіталістичної системи, в цих домаганнях говориться про звільнення бідняцьких фермерів і робітників від податків, про скасування всяких довгів, про те, щоб надати податки на зиски капіталістів і таким способом дістати гроші на відповідне забезпечення життя для тих, які опинилися в нищій злидині тільки з вини капіталістів, що своєю жадебною зиском довели до нищійшої економічної кризи.

Але для бідняцьких фермерів Канади лишається одна і тільки одна дорога до поліпшення свого нищійшого положення: дорога спільного об'єднання з індустріальними робітниками в єдиному фронті проти капіталістичної класи. Поліпшення життя трудящих має не є питанням одного дня, чи то одного місяця або навіть одного року. Вони домагають довгої, впертої боротьби, ба навіть і жертв. Але цього бідняцьке фермерство цього не зрозуміло, так довго не можна буде говорити про здійснення цих домагань, поки вони сьогодні не предложать капіталістичним урядам.

Голодовий похід албертських робітників і фермерів має всесвітній характер. Так само знаменні масові походи манітобських фермерів до Вінніпегу. Хоч уряд Брекена відкинув фармерські домагання, то моральна користь з цього походу була дуже велика. Довказом цього є похід албертських фермерів і робітників до Едмонтону, які шістьма своїми товаришами і в Манітобі і рішуче запровадили перед албертським урядом проти дальшого чиновницького тиску на ілчч робітників та бідняцьких фермерів, предложаючи урядові свої слушні домагання. І коли похід манітобських фермерів не досягнув ніяких успіхів, робітники здатні демонстраційно показати своїм нищійшим однокласкам, то в Альберті ми сьогодні бачимо робітників

і бідняцькі фермери будуть спільно машерувати на Едмонтон. У відозві Дистриктового Комітету Ліги Фармерської Єдності є вміщені домагання фермерів до уряду Бравлі. Дистр робітників Голодовий Похід буде домагатися: встановлення соціального забезпечення від безробіття кошти державні, а до часу уведення його негайної допомоги у висоті \$10 на тиждень для самітих безробітних, \$15 для родин з двома особами, а \$2.50 для кожної дитини в родині; негайного надання зірнаного реліфу; унепшення невідлучних коштів, зведення робітничого представництва в цілому реліфному апараті і скасування контролю з боку мавтейд поліції; виплатування робітникам на публічних роботах платні по трейд-юніонній скалі; видачі безплатного шкільного приладдя і безплатної транспортації до шкіль для дітей безробітних і бідняцьких фермерів.

Найактивнішим організатором фармерського протестаційного походу в Манітобі була молодь. Сподіваємося, що фармерська молодь в Альберті так само бере активну участь в організуванні походу, пам'ятаючи, що вона заступить завтра місце своїх батьків, що на її плечі впаде нищійший тягар капіталістичної кризи, якщо вона не буде організуватися і всіми своїми силами боротися проти капіталістичного визиску. Це однак не значить, що весь тягар участі в організуванні цього походу має впасти на плечі молоді. Кожний старший фермер, який розуміє, що без боротьби життя немає, повинен доложити всіх можливих старань, щоб цей похід випав якнайуспішніше. В тій цілі треба піти до своїх менше свідомих сусідів і переконати їх, що лише такими походами й масовими протестами зможуть бідняцькі фермери вибороти для себе уступки від буржуазних урядів. Бути в Манітобі такі фермери, що кликають собі масові проці фармів за податки, так вони пізнали свою помилку, а везолами в очач призналися до неї.

Це ж в Альберті, з «славного» Піс Риверу, уряд, який активно допоирає Кооперейтив Камонвелт Федерейшн та балямутьє фармерів фальшивим соціалізмом, депортує до старого краю елділарів-гомстедовців, які, щоб рятувати свої жінки і діти від голодової смерти, вдаються до уряду Бравлі за допомогою. Кожний фермер в Піс Ривер, який зголошується до поліції за допомогою, мусить принести з собою паспорт, і якщо він не живе в Канаді п'ять років, так його депортують. Це ж в Альберті, під «соціалістичним» урядом мавтейд поліція винитую кожного фермера, який домагається реліфу, чи він належить до робітничо-фермерських організацій, особливо до Ліги Фармерської Єдності. Це ж в Альберті арештуються робітники за участь в революційній робітничій русі та обвинувачуються на підставі 98 секції. Такого воюно не робить навіть консервативний уряд в Саскешевані. Так виглядає в практиці «соціалізм» прем'єра Бравлі.

Бідняцькі фермери Альберти повинні масово відгукуватися на поклик Дистриктового Комітету Ліги Фармерської Єдності і взяти найактивнішу участь в Голодовому Поході. В кожній фармерській місцевості Альберти повинні зараз звучати клич: «Всі на Едмонтон!»

ДИСТРИКТОВИЙ КОМІТЕТ ЛФЄ В ЕДМОНТОНІ КЛИЧЕ ФАРМЕРІВ ВЗЯТИ МАСОВУ УЧАСТЬ В ГОЛОДОВИМ ПОХОДІ НА ЕДМОНТОН

Перед нами стоїть найжяча зима, яку ми будьколи переживали. Ціни на фармерські продукти є смішно низькі, пшениця продається по 28 ц. бушель, а масло й сметана не мають майже ніякої вартости. Через те, що всі наші продукти продаються зараз ніжче коштів продукції, ми не можемо зробити життя, а не то платити податки від фармів, які лише на словах належать до нас. Виміжчати фермилі не чекають. Муніципала моргреджові компанії, компанії рілнничих знарядів та інші домагаються від нас свого фунта мяса. Наше збижжя забирать із шпихлїрів, бо ми не можемо заплатити податків, нас проганяють з наших домівок, забирать від нас останній цент, за який ми думали одягнути свої діти.

Серед цих обставин ми ніяк не зможемо далі продукувати. Деякі з наших так званих лїдерів вчепилися 5-центогово бонусу від бушла пшениці, нечаче є мало б бути для нас виходом з нищійшого положення. Як ж користь може принести нам цей бонус тоді, коли більшість з нас або продала останній бушель пшениці, або забрала її від нас шерифи за податки та всякі довги, а коли б ми навіть не випродали ще свою пшеницю, то ми 5-центовий бонус дасть нам спромому продукувати її з користю, з певним зиском для нас? А що говорити про тих фармерів, які не мали збижжя? Бонус є корисний для малої горстки багатих фармерів, а не для великої маси бідняцького фармерства. Чи фармерський страйк наступної весни, який пропонують Юнаїтед Грейні Гроверс в Ромсі, може розв'язати наші печучі питання? Чи цей страйк врятує наші домівки перед паразитами, чи забезпечить він нас і наші родини в поживу та одяг цієї зими? Чи забезпечить він наше життя слїдууючо року?

Чого ж ми хочемо? Ми хочемо затримати наші домівки, які ми збудували в пуші себею довголітнюю, тяжкою працею. Ми хочемо відповідного винагородження за нашу тяжку працю, від якої людина нас в крижах. Ми хочемо відповідної поживи й одягу для нас і наших родин, ми хочемо забезпечити для себе для своїх родин відповідний рівень життя та дати нашим дітям шадю вирусти на здоровні і образованні людей, щоб таким способом дати їм добрий початок в життї. Хїба ми домагаємося багато? Чи теперішня система не може дати нам того, що нам до життя потрібне? Чи рїши Бенеті й Форди мають бути однокласниками людьми, що живуть в достатку, коли в ті самі часі бідняцькі фермери й робітники, які продукують всі ілчч до життя потрібні речі, мусять голодувати тому лише, що вони забагато напродукували?

Банки і капіталістичні тресті, які прагнуть цією країною, не дадуть нам тих рїчей, які ми хотїли б мати. Уряд Бравлі, який прикрив себе маскою «фермерського» уряду, не можемо нам, бо він служить інтересам великих фінансїстїв. Ми самі мусимо надобити про те, щоб не були задержані свої домівки і вибороти собі відповідний рівень життя. Ми мусимо доплачувати, щоб муніципаліти не продали ні одної фарми за податок, щоб ніхто не руйнує бушлі пшениці з наших шпихлїрів. Ми мусимо Бравлі іти з клімат рішучими бюрами для «полагоджування» довжї поробили з нас веніташків, а тепер хочуть, щоб ми мовчали і тишули з голоду.

Ми не сажмо відкадати на шїпнїе. Всі бідняцькі фермери Альберти, не виходячи з те, до яких пародїстичнїх організацій або релїгїознїх сект вони належать, як і їх цїлї, мають переконатися,

мають одну спільну справу: ми хочемо задержати свої домівки, ми домагаємося відповідного життя за свою працю! Не допустїть всякі фантауяїи збижжя, худоби та рілнничої машинерїї за довги і податки! Створім обєднаний фронт і домагаймося від уряду негайної допомоги готївою коштом капїталїстичної класи, такої допомоги, яка забезпечила б відповідний житевий рівень для нас і для наших родин

Обєднанї з робїтниками майїлї, заводї і фабрик ми прийдемося до МАСОВОГО ГОЛОДОВОГО ПОХОДУ НА ЕДМОНТОН 26 ГРУДНЯ і предложимо свої домаганья уряду Бравлі. Бїднїцькі фармери домагаютьсья:

1. Скасування всі довгів і звільнення їх від податків!
2. Негайного припинення всіх ліцїтаційних продажїв і фантауяїи збижжя за довги та податки!
3. Негайна і відповідна допомога готївою для всіх бїднїцьких фармерїв!
4. Безплатна лікарська опїка і втримання шкїл коштом держави!

Спїтївайте масовї фармерські мїтїнги в кожній місцевостї. Владайте свої власні домаганя. Будуть готові машерувати на Едмонтон 20 грудня, де остаточно всі домаганя будуть сформульованї самими фармерами на масовім мїтїнгу, а опїсля предложенї урядовї. Домагаїться, щоб албертїйський уряд скликав на той день спеціальної сесїю парламенту для вислухання і сповнення ваших домагань!

Голодовий Похід буде лише тоді успішним, як маса фермерів взїме в нього участь та відповідно натисне на уряд в справї своїх домагань. В Едмонтонї фармери вложать дальші пляни акції. Коли ми хочемо страйкувати, так страйкуймо всі разом через припинення всіх ліцїтаційних продажїв і фантауяїи збижжя за довги та податки. Борїмся за відповідну допомогу, відмовляймося від платення довгів і податків, обєднаймо свої сили з індустріальними робїтниками, щоб побороти рілнничі цїни на високими ціама, які робїтники мусять платити за них. Будуть готові боротися проти цілої грабїничїської капїталїстичної системи, зводячи боротьбу за наше життя сьогодні!

МАШЕРУЙТЕ ДО ЕДМОНТОНУ НА 20 ГРУДНЯ!

ДИСТРИКТОВИЙ КОМІТЕТ ЛІГИ ФАРМЕРСЬКОЇ ЄДНОСТІ.

В ЯКИМ ПОРЯДКУ БУДЕ ВІДБУВАТИСЯ ПОХІД РОБІТНИКІВ І ФАРМЕРІВ НА ЕДМОНТОН

- а) Головна колона походу буде йти з Келгарі до Едмонтону, 200 миль Дороги, яка забере около 15 днів часу.
- б) Учасники походу з Кроув Нест Пес, МекЛавд, Летбридж і околиць мають прийти до Келгарі на троках чи в який інший спосіб на 3 грудня.
- в) Учасники походу з дистрикту Медисин Гет повинні бути в Келгарі на 3 грудня.
- г) Групи з Дромгелер мають прийти до Ред Дір на 11 грудня разом з групами, які будуть йти з полудня.
- д) Околиці на захід від Ред Дір мають прийти до Ред Дір з групами, які будуть йти з полудня, і разом з групами з Келгарі та південних околиць вирушати на північ до Едмонтону.
- е) Дистрикт Піс Ривер повинен вислати таке число людей, яке буде в його силі. Ці учасники походу мають використати всілякі можливі способи транспортації і бути в Едмонтоні на 19 грудня.
- ж) Вегревил є місцем зібрання учасників походу з усіх доокіличних дистриктів, що лежать на південь, північ і схід. Всі групи повинні бути у Вегревилі на 12 грудня і вирушити до Едмонтону, щоб зайти туди на 19 грудня.
- з) Дистрикти на північ від Форт Саскешеван повинні злучитися в Форт Саскешеван з колоною, яка буде йти з Вегревилі і разом з нею йти на Едмонтон.
- и) Учасники походу з Атабаски мають йти просто до Едмонтону. Це саме відноситься до учасників походу з Джеспер і Гайвейі.

Всі учасники походу мають бути в Едмонтоні на 19 грудня.

СЕКЦІЯ МОЛОДІ ЛФЄ КИДАЄ ВИЗОВ

Секція Молоді Ліги Фармерської Єдності кидає визов Секціям Молоді ТУРФДім, Майн Воркерс Юніон оф Канада, Робітничим Спортивним Клубам та іншим організаціям молоді виказатися кращою роботою в організуванні Голодового Походу і бїлїчим чїлетом його учасникїв. Що думаєте ви, члени Секції Молоді Обєднаних Фармерів Альберти? Чи будете стояти на бої і спокїсно голодувати, чи приймете наш визов та прилучитесь з своїми домаганьями до Голодового Походу?

СЕКЦІЯ МОЛОДІ ЛІГИ ФАРМ. ЄДНОСТІ.

ГОЛОДОВИЙ РОБІТНИЧИЙ ПОХІД ПРОТИ УРЯДУ БРАВЛІ

Голодовий похід на Едмонтон — це похід проти «соціалістичного» уряду Бравлі та проти Вудсвортової «Комонвелт Кооперейтив Федерейшн».

Бідняцькі фермери та робітники Альберти підготовляються до великого Голодового Походу з усіх кінців провінції на столицю Едмонтон 20 грудня. Економічна криза так само вдарила на західних провінціях, де в минулих місяцях вона особливо загострилася. Число безробітних більше ніж колинебудь досї. Положення фермерів гірше ніж, коли аншам у такому положенні, що їм не можуть вже продукувати в такому розрахунок, щоб дістати навіть кошти продукції і платити. Тимчасом кредитори тиснуть і законодавчі спаяо фармерське збижжя за довги. Податки паростают і муніципаліти вироджують, випродувати фармерські господарства за не-

надї, що досї ще не мали зникати платї.

Виявами цього росту боротьби трудящих є бойові демонстрації безробітних в Едмонтонї і Келгарї та страйк проти суп-кичєнїв в Келгарї 7 листопада. Показується це в факті, що коли в околицї Інісфрї майї бутї розпродали фарми за несплату податків, зїбрались сотнї фармерїв, які недопустили до них розпродажїв. Видно це й в зростанї комунїстичнїх голосїв в мїських виборах в Едмонтонї, де т. Лейкман їдав три тисячі голосїв, то є 1,200 більше як минулого року. Ростуть революційнї організації, росте революційнї вплив серед робїтникїв і фармерїв Альберти.

Однї рїст класової свідомостї, однї нарастаня масової боротьби трудящих Альберти має злитися в масовому Голодовому Походї на Едмонтон, що пїднесе ілчу цю боротьбу на вищїй ступїнь.

Пїсля плянїв похід має вже хутко початися, особливо з пївденної Альберти, де зберуться з рїзних центральних точок (Медесїн Гет, Летбридж та Кроув Нест Пес) збижжя Келгарї 5 грудня, з чїєї вирушати до Едмонтону (200 мїлїв Дороги), щоб вєспїти на 19 груднї.

Неможна гаяти часу: всю підготовку треба хутко проводити. Загонї з Дромгелер Велї, Брезу лаїн тощо повиннї зустрітїся з загонами з Келгарї в Ред Дір і разом йти на Едмонтон. На пївночї та сходї від Едмонтону теж вже виготовленї маршрути походу. Рїзнї організації домагаються від уряду Бравлі, щоб скликати на 20 грудня спеціальної сесїю парламенту та вислухати домаганя робїтникїв і фармерїв, що придуть у голодовому походї.

Спеціально значїння голодового походу в Альберті для трудящих цілої Канади має ще й те, що в Альберті править уряд із партїї «Кооперейтив Камонвелт Федерейшн». Цей уряд проводить наступ на життєвий рівень трудящих та поліційний терор з такою же вірністю, як відкрито-капіталїстичнї партїї. Голодовий похід робїтникїв та фармерїв Альберти проти уряду Бравлії допоможе здемаскувати «Кооперейтив Камонвелт Федерейшн» перед всіми робїтниками і фармерами цілої Канади.

Ів. В.

ПРИХОДИ АМЕРИКАНСЬКИХ ФАРМЕРІВ ДУЖЕ ЗМАЛІЛИ.

ВАШІНГТОН, 21 листопада. — Департамент рілнничїтва підрахове загальнїй приход фармерїв у Сполучених Державаж за цей рік на 5 мільярдів 240 мільйонів долларів — менше ніж половину приходу з 1929 року. Фармерські продукти в 1931 році вичеснї 6 мільярдів 955 мільйонів долларів, у 1930 році 9 мільярдів 403 мільйонів долларів, а в 1929 році 11 мільярдів 950 мільйонів долларів.

ВЕЛИКІ СНІГИ І МОРОЗИ В ЛИСТОПАДІ.

ВІННІПЕГ, 23 листопада. — Метеорологічне бюро сподїчає, що місяць листопада найбільш «неорманальний» під згледом ондаї шкїл та температури. До цього полудня в Вінніпегу впадо більше як 21 цаїлї снїгу і снїг падав далї. Мїнулого року в цїй порї впадо було лише 8.2 цаїлї снїгу. Цьодо температури, то листопад мав 20 степенїв вище зєрї, що є рекордом у цїй мїсїчї.

ПОЛЬЩА ТАКОЖ ВИМАГАЄ РЕВІЗІЇ ДОВГІВ.

ВАШІНГТОН, 22 листопада. — Польща прилучилася сьогодні до держав, які повїдїлили американськїй уряд, що хочуть ревізїї военнїх довгїв. Польськїй амбасадор ходив до державнїго секретаря Стімсона й повїдомив його, що Польща вичєе пїзніше ноту, в якїй буде просити продовження мораторїї та ревізїї довгїв.

СЕКРЕТАР ОБ'ЄДНАНИХ ФАРМЕРІВ КАНАДИ СКИНУВ З СЕБЕ МАСКУ

На мітингу Об'єданого Робітничого Фронту, що відбувся в Саскатуні 28 жовтня, показалося ясно, що урядники Об'єднаних Фармерів Канади, Саск. Секція, прикривають свої реакційні, антиробітничі діла радикальними фразами. Френк Елісон, секретар ОФК, який репрезентував цю організацію на мітингу, виступив проти того, що безробітні Саскатуну борються проти собачого контракту, який наложив на них "батьки міста". Цілковито інше становище заявив В. Е. Вігінс, асекраєрний секретар Ліги Фармерської Єдності, який став твердо в обороні безробітних, обіцяв їм піддержку Ліги Фармерської Єдності в боротьбі за їх слушні домагання. Зараз на наступний день вислав обіжники до кожного відділу ЛФЄ, що знаходиться сто миль довкола Саскатуну.

Об'єднаний Робітничий Фронт обговорював плани боротьби проти вислання безробітних до невідлужних кемпів за п'ять доларів місячної платні і проти нотів, які безробітні мусять підписувати за реліф. На підставі цих нотів за реліф кожний безробітний мусять зобов'язатися йти до роботи там, де йому скажуть і робити за таку платню, яку йому дадуть. Ті безробітні, які мають деякі реальності в місті, мусять підписувати моргедж на них або видавати містові свій тайтл. Далі в угоді зазначається, що коли безробітний відстане роботу, то кожний цент понад ту суму, яка законно винята з-під права гарніші чи інших способів колектування довгів, належить до міста Саскатуну так довго, доки безробітний не зверне містові реліф. Кожний цент, який вони видадуть на нього за реліф. Коли безробітний не хоче підписати такого собачого контракту з містом, так тоді вибирають йому реліф. Щоби можна було успішно боротися проти цих несправедливих вимог міста, треба було постаратися о поживу для тих, яким місто віддібрало допомогу за те, що вони відмовилися таку угоду підписати, доки їй не можна буде зломити.

Один делегат запитав Елісона, яке становище в цій справі займає його організація. Присутні робітники були цікаві почути відповідь Елісона. "Фармери, які належать до моєї організації", заявив він, "засуджують капіталістичну систему. Вони виступають проти всяких пропозицій капіталістичного уряду". Такі слова ще більше зацікавили робітників. Бо ось тут перед ними говорив чоловік так, як вони цього собі бажали. Осв тут є чоловік, який їм допоможе! Елісон говорив далі. Він сказав, що мусять порадитися з членами заряду, які зробить дальший крок в цій справі. Члени заряду вича розіснили. "Але як користь принесуть ці демонстрації та протести?" — питає він.

На обличчі присутніх робітників можна було вичитати велике здивування. "Фармери засудили резолюції й протести через останні двадцять років і нічого не добились", продовжав Елісон. Між присутніми робітниками можна було почути шепотливі. "Нарешті фармери вирішили, що одностороннім ходом для них це неможливо. Фармери будуть з нами. Коли ми будемо мати робітничо-фармерський уряд в Оттаві і Ріджамі, тоді цих нещасливих не буде. Це для нас односторонній шлях. Ми хочемо демократувати, але як конструктивний пропозиції можемо ми піддати?" — запитав Елісон.

Робітники здивувалися. Чи нема певної надії на допомогу від фармерів? Чи так важко "робітничо-фармерський" союз може бути лише фразою?

Цілі ділами доказує свої слова про злуку фармерів з міським пролетаріатом. То лише такі реформісти як Елісон і незалежна партія праці вживають високопарні фрази, щоб прикрити шми свої реакційні душі.

Підбадьорені піддержкою Ліги Фармерської Єдності робітники взялися за працю. З ними працювали урядники Ліги Фармерської Єдності. Ліга Фармерської Єдності відлучила свій міміограф для друкування листочків. Офіс Ліги Фармерської Єдності перемінився в головну квартиру, з якої розповсюджувалося листочки по цілому місті. В наслідок цього на наступний день о 2,000 робітників прийшли сказати міській раді, що вони не будуть толерувати Бенетові невідлужні кемпи та банкірські ноти за реліф. В цій боротьбі солідарність бідняцьких фармерів з робітниками далі зміцнилася. Становище Об'єднаних Фармерів Канади виявилось, що ця організація бореться проти капіталізму, а в дійсності робить все можливе, щоб рятувати його від неминучої загибелі. Робітники так і говорять, що від урядників незалежної партії праці нічого більше сподіватися не можна.

РЕЗОЛЮЦІЇ ПРИНЯТІ НА ДИСТРІКТОВІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ ЛІГИ ФАРМ. ЄДНОСТІ

Вегревил, Алта. Дистріктова Конференція Ліги Фармерської Єдності у Вегревилі відкрив тов. Тимчук, головою вибрано тов. Юхима.

Першою точкою на програмі були запити делегатів, які мали уточнення від своїх відділів. Таких делегатів було 8. На сесії було багато інших членів Ліги Фармерської Єдності з різних відділів, які входять під обсяг вегревільської округи, однак з браку часу вони не дали ніяких звітів.

На програмі нарад, яку прийнято односторонньо, були наступні точки:

1. Звіт про загальне положення фармерів, який дав тов. Тимчук.
2. Дискусія над звітом.
3. Вибір резолюційної комісії.
4. Звіт резолюційної комісії. Прийнято наступні резолюції:
 1. Щоби кожному делегатові вислати копію всіх резолюцій, які прийнято на Дистріктовій Конференції ЛФЄ у Вегревилі.
 2. Домагаємося, щоб уряд підприємств негайно кроки проти викидання фармерів з фермів за податки.
 3. Домагаємося негайно скасування всіх фармерських довгів.
 4. Заявляємося за фармерським страйком на всьєкраєву скало під бойовим проводом.
 5. Домагаємося безплатної лікарської опіки для наших родин.
 6. Домагаємося безплатного соціального забезпечення від безробіття коштом держави.
 7. Взиваємо всіх фармерів ставити організований опір

ВИДІВКА ДИСТРІКТОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ЛФЄ ДО ФАРМЕРІВ ОКРУГИ ВЕГРЕВИЛ

Дистріктова Конференція Ліги Фармерської Єдності, що відбулася у Вегревилі 13 листопада, видала наступну видівку до всіх бідняцьких фармерів вегревільської округи:

Положення бідняцьких фармерів в Канаді стає з кожним роком прикріше. З огляду на цілікі ціни на всі фармерські продукти, ми навіть не можемо думати про плачущі податки й моргеджові довги. Внаслідок того мусять забирати від нас збіжжя, а коли не має що брати, то продають нашу фарму за ціну, яка не може бути менше ніж половина її вартості. Моргеджові довги ми маємо викладати на своїх фермах за довги, домагаємося, щоб ми, коли не

уряд дав нам безплатну лікарську опіку коштом провінції чи то доміції.

В теперішній час, коли наші продукти не мають майже ніякої вартості, і коли з цішою працею горітка паразитів випливає величезні заощадження з своїх родинних мусумно терпіння голод, а в багатьох випадках навіть і голод, нам треба звести вперту боротьбу, щоб домінільний і провінціоальний уряд загарували нам щонайменше \$1,000 чистого річного приходу за нашу тяжку працю.

Кожного дня можна запобігти багато випадків викидання бідняцьких фармерів з землі за довги і податки. Деякі фармери не роблять нічого, щоб цьому положити край. Ця конференція взиває всіх фармерів в окрузі Вегревилі ставити організований опір проти цих методів колектування фармерських довгів та засилати до провінціоального уряду голосні протести і домагатися, щоб ці драстичні методи були негайно припинені.

Останніми часами ходять вперті погослови, що мусять замкнути багато фармерських шкіл через брак фінансів. Коли це станеться, так наші діти, які терплять зараз різні невгоди не з своєї власної вини, ані не з вини своїх батьків, будуть позбавлені всякої нагоди отримати освіту. Тому нам треба вимагати, щоб уряд заздалегідь засипати провінціоальний уряд протестами проти закриття шкіл і зажадати, що коли мусять закрити школи, то тільки втримання наших шкіл. Нам треба домагатися, щоб школи були отворені через повних 10 місяців, щоб уряд негайно дав нашим дітям теплий одяг.

Здаючи собі справу з того, що ми не маємо грошей на

ОКРУЖНІ НАРАДИ ТОДОВИРНАЗУ ВИНЕСЛИ ПРОТЕСТ ПРОТИ ГНЕТУ НА ЗАХ. УКРАЇНІ

Бірап, Саск. В неділю, 20 листопада, місцевий відділ ТОДОВИРНАЗУ в порозумінні з відділом Ліги Фармерської Єдності скликав масове віче фармерів. До зібраних, яких було понад 100 осіб, виступив з промовою представник Провісному з Саскатуну. Товариш представник зясував широко теперішнє міжнароднє подожження, клячу боротьбу трудящих в капіталістичних країнах, а опісля зупинився трохи довше над українськими трудящими мамами Західньої України, які мусять пережити страшний злидні і знущання під залізною п'ятою окупантів.

Зясувавши положення трудящих мас в капіталістичних країнах, тов. промовець навіяв факти про соціалістичне будівництво в Радиським Союзі. Він говорив, що в СРСР є не достачі, але одночасно наводив ті причини, які на них складаються. Трудящі робітничо-селянської країни борються з цілою силою проти всяких нестач і перемагають їх з подиву гідним завзяттям та самовідданістю. Вони свідомі того, що не можна зустріти всіх нестач за кілька років, що їм треба деколи перетерпіти, що перед ними стоїть велике майбутнє, життя без всяких турбот.

ВИДАЮ ОСТАННІЙ ДОЛАР НА СВОЮ ГАЗЕТУ

Моя передплата на "Фармерське Життя" скінчилася ще в 1931 р. Через недостатність грошей не зміг оплатити, які нам фармерам приходиться зараз пережити, і не міг вирішити свого дому за газету. Я маю на продаж курки і безробітні, але ніхто за ними не питає. З тривалим трудом вдаюся мені втерати останній долар. Це останній долар, який я маю, але посилаю його частинно на

що іншішня фармерська мова, це завтрішні батьки фармерів, ми мусимо доложити всяких можливих засобів, щоб цю молодь втягнути до бойового фармерського руху. Коли у вашій околиці організується відділ Ліги Фармерської Єдності, не забудьте одначасно втягнути фармерську молодь до Секції Молоді ЛФЄ. Дайте молоді до зрозуміння, що на її плечі впаде завтра весь тягар капіталістичної кризи і що тільки під проводом ЛФЄ зможе вона проти цього тягару і визиску боротися.

Всі бідняцькі фармери Адаберті повіції взяли масову участь в поході фармерів і робітників на Едмонтон, який відбувся на 20 грудня. Є це одна з найкращих нагод запротестувати спільно з робітниками проти дальшого звалювання тягарів економічної кризи на плечі робітників та бідняцьких фармерів. Є це найкраща нагода запротестувати проти масових прогонів з фермів і домагатися, щоб капіталістична класа, яка своїм визиском тисне на робітників і незалежних фармерів спричинила кризу, взяла на себе відповідальність за це. Кожний відділ ЛФЄ повинен негайно скликати щонайменше один масовий мітинг фармерів в своїй околиці і взивати їх до масової участі в поході. Так само треба, щоб члени відділів Ліги Фармерської Єдності популяризували цей похід в нашій робітничо-фармерській пресі.

Кожний відділ повинен створити в своїй місцевості спеціальний комітет, який має зайнятися збіркою фондів і кожний для учасників Голодового Походу. Дистріктовий Підкомітет ЛФЄ бере на себе обовязок постачати весь матеріал для пропаганди й популяризування олодового Походу на Едмонтон.

Дистріктовий Комітет ЛФЄ.

ПОДАТКОВЦІ ШКОЛИ КОМАРНО ДОБИЛИСЯ РЕЗИГНАЦІЇ ОФІЦІАЛЬНОГО ТРОСТІЗА

ВІННІПЕГ, 23 листопада. — Спир між податковцями шкільного дистрикту Комарно а департаментом освіти закінчився резигнацією Семюела Дж. Вуда, офіціального тростіза з Фрейзервуд. Міністер освіти назначив офіціально шкільну раду з трох тростіза, яка має завідувати шкільними справами до річного мітингу податковців, який відбувається в січні наступного року.

До спору між податковцями а департаментом освіти прийшло тоді, коли уряд усеуев шкільних тростіза за те, що вони не виявили "активності" в колектуванні шкільного податку. Зразу уряд назначив офіціального тростізом Джана Никорчука, одного з усеуешних тростіза. Проти цього податковці школи Комарно гостро запротестували, доказуючи, що до назначення офіціального тростіза причинився посол британської партії В. С. Меккінез, який хотів в той спосіб вплинути на своїх політичних противників шкільного дистрикту Комарно. В наслідок протестів з боку податковців мінею тростіза Гой усеуев Никорчука а офіціального тростіза, а на його місце назначив С. Дж. Вуда, швагра посла Меккінеза.

Така зміна не вдоволила податковців школи Комарно. А. Сліпачук, секретар школи, відмовився віддати Вудові шкільні книжки. Тоді департамент освіти вислав до Комарно інспектора Комінгеа, щоб заздалегідь справу. Сліпачук і

тростізам шкільного дистрикту загрожено судом, але вони не піддавалися. Нарешті департамент освіти мусів скликати мітинг податковців, на якому Вуд зрезигнував з офіціального тростіза.

Ця подія свідчить, що податковці мали право, коли говоривши, що в наслідкуванні офіціального тростіза уряд руководинить політичними зглядами, бо інакше він не назначував би офіціального тростізом швагра посла Меккінеза. Друге, "добрим" тростізам на думку уряду можуть бути лише такі особи, які забірають від фармера останню одежину за шкільні податки.

ТОВ. МОРІС ОТРИМАВ У ТРЕТІЙ ВАРДІ 3,101 ГОЛОСІВ (ОДИНОК)

РОБІТНИЧИЙ КАНДИДАТ НА АЛДЕРМЕНА Є ДРУГИМ З РЯДУ ЩОДО ЧИСЛА ГОЛОСІВ І МАЄ ВИГЛЯДИ НА ВИБІР.

Голоси кандидатів Об'єданого Робітничого Фронту в третій варді збільшилися майже на 500 в порівнянні з голосами комуністичного кандидата минулого року.

ВІННІПЕГ, 27 листопада. — Вислід міських виборів у Вініпегу, що відбулися в п'ятницю, не є ще повний, коли пишешмо ці рядки, але вже перший підрахунок голосів (одинок) виказує, що голоси кандидатів Об'єданого Робітничого Фронту в третій варді значно збільшилися в порівнянні з голосами комуністичного кандидата минулого року.

Греї Грейс кандидатів на алдерменів у третій варді представляються так:

Греї Грейс	3,678
Моріс	3,101
Мойсюк	209
Меклін	2,731
Елкєрс	2,933
Сімпсон	2,081
Скайтер	502

Ні один з них не має потрібної квоти й не є проголошений вибраним. Тов. Моріс є другим з ряду й повинен би бути вибраний, але нічого певного про його вибір не можна ще сказати. В понеділок розпочнеться офіціний підрахунок і розподілювання голосів і аж після того буде проголошений вибір алдерменів.

З повних кандидатів Греї і Сімпсон є від незалежної партії праці, Меклін і Скайтер консерватисти, а Елкєрс був поставлений німецькими націоналістами в порозумінні з українськими націоналістами. Ці останні підтримували його як "свого" кандидата у відплату за те, що минулого року німецькі націоналісти підтримували Ферлея. Так що в дійсності Елкєрс був німецько-українським буржуазним кандидатом. Та щодо числа голосів, він дістав їх багато менше, як Ферлей минулого року. Це свідчить, що вплив буржуазних агентів на українських робітників сильно зменшився в порівнянні з минулим роком.

Остаточний підрахунок голосів виявив, що тов. Л. Моріс переправ 28 голосами.

Всі повні цифри не є офіціальні й можуть зайти малі зміни в деяких з них, коли буде переведений офіціний підрахунок.

В Ардурі варді тов. М. Дж. Фокс, кандидат на алдермена, дістав 458 голосів; тов. І. Лівай, кандидат на шкільного тростя — 785.

Всі повні цифри не є офіціальні й можуть зайти малі зміни в деяких з них, коли буде переведений офіціний підрахунок.

Тов. Я. Пенер, кандидат О.Р.Ф. на мейора, дістав 3,526 голосів. Коли взяти під увагу, що число голосів в цілому місті було на 2000 менше, як минулого року, а також той факт, що тепер був кандидат від незалежної партії праці в особі Квіна, то голоси, віддані на тов. Пенера, також виказують зріст в порівнянні з минулим роком.

Інші кандидати на мейора отримали: Квін 21,898 голосів,

ПОДАТКОВЦІ ШКОЛИ КОМАРНО ДОБИЛИСЯ РЕЗИГНАЦІЇ ОФІЦІАЛЬНОГО ТРОСТІЗА

ВІННІПЕГ, 23 листопада. — Спир між податковцями шкільного дистрикту Комарно а департаментом освіти закінчився резигнацією Семюела Дж. Вуда, офіціального тростіза з Фрейзервуд. Міністер освіти назначив офіціально шкільну раду з трох тростіза, яка має завідувати шкільними справами до річного мітингу податковців, який відбувається в січні наступного року.

До спору між податковцями а департаментом освіти прийшло тоді, коли уряд усеуев шкільних тростіза за те, що вони не виявили "активності" в колектуванні шкільного податку. Зразу уряд назначив офіціального тростізом Джана Никорчука, одного з усеуешних тростіза. Проти цього податковці школи Комарно гостро запротестували, доказуючи, що до назначення офіціального тростіза причинився посол британської партії В. С. Меккінез, який хотів в той спосіб вплинути на своїх політичних противників шкільного дистрикту Комарно. В наслідок протестів з боку податковців мінею тростіза Гой усеуев Никорчука а офіціального тростіза, а на його місце назначив С. Дж. Вуда, швагра посла Меккінеза.

НЕМАЄ ВИГЛЯДІВ НА КАНДИДАТУРІ ЧО В САСКЕВОНІ

РІДЖАМІ, Саск., 25 листопада. — Між сесії відбулися в Ріджамі наради консервативних постів, на яких між іншим дискутовано широко над справою коаліційного уряду в Саскєвоні. Після нарад прем'єр Ейдерсон оповістив, що нема великих виглядів на коаліцію, бо його уряд не може добути торгу з лібералами. Ліберальні провідники заявляють, що не будуть ставити урядові обертуючий підчас надходженні сесії, якщо уряд занежить їх, що наступного літа розпочнеться вільні вибори в провінції. Ейдерсон цю пропозицію відкинув і заявив, що його уряд числить на піддержку так званих "незалежних" та "прогресивних" постів.

Під проводом ЛФЄ боряться проти прогонів з ферм за податки!

Фармери муніципального дистрикту Четфілд не допустили до продажі ферм за податки

НАСТУП БАНКИРІВ НА ЖИТТЄВИЙ РІВЕНЬ БІДНЯЦЬКОГО ФАРМЕРСТВА ПРИМУШЕ ЙОГО ДО ОРГАНІЗОВАНОЇ АКЦІЇ ЗА ОБОРОНУ СВОЇХ ДОМІВКОК. ПІД ПРОВІДОМ ЛІГИ ФАРМЕРСЬКОЇ ЄДНОСТІ ФАРМЕРИ ЗАХІДНОЇ КАНАДИ ЗВЕЛИ ВЖЕ КІЛЬКА УСПІХНИХ БОЙВ ПРОТИ ЛІЦИТАЦІЙ ФАРМІВ ЗА ПОДАТКИ. ВСЮДИ ЛУНАЄ КРИЧ: "НАШЕ ЖИТТЯ ПЕРШЕ!"

Четфілд, Ман.

На основі муніципального закону про залеглий податок, 15 муніципалів в Манітобі проголосили в одній лише числі урядової газети, "Манітоба Газет", 10,000 фермів на ліцензаційну продаж. Це значить, що около 60,000 осіб мали б бути виключені від літ банкірами, які диктують муніципалам їхню фінансову програму та домагаються, щоб муніципальні урядники послуговавалися всякими драстичними способами в колектуванні залеглих податків, щоб захланні банкіри діставали високі дивіденди від свого капіталу тоді, коли десятки тисяч фермерів в самій лише Манітобі не живуть, але заезде жителі.

Фармери муніципального Четфілда, який належить до виборчої округи міста Бачинського, постановили не допустити до продажі своїх фермів за податки. В тій цілі місцеві члени Ліги Фармерської Єдності повели широку агітацію проти цієї продажі і лише завдяки бойовому проводові апетити банкірів на фермерську працю зведено внівець. Фармери не дали продати своїх фермів.

Фармери пізнали, що резолюції нічого не осягнути.

Донедавна бідняцькі фармери не виявляли бойового настрою в своїх спробах поліпшити незавидне положення. Правда, були деякі фармерські окупації, де завдяки кільком свідомим одиницям фармери збиралися на мітинги та засідали петиції до уряду Брекена, але це не приносило їм ніякої користі, бо уряд Брекена завжди говорив, що він "застановиться" над петиціями. Вся його "допомога" для фермерів кінчалася на обіцянках. Тепер ці фармери прийшли до перекопання, що одинокий вихід для них з нинішнього положення лежить в бойовій програмі Ліги Фармерської Єдності, яка вказує їм до організованої, масової акції проти капіталістичної класи та її урядів. Про це переконалися бідняцькі фармери муніципалу Четфілд, коли муніципальний ресівер намагався продати около 200 фермів за податок.

Так скоро, як муніципальний ресівер проголосив ці фарми на продаж, бідняцькі фармери, члени Ліги Фармерської Єдності почали скликати мітинги, щоб масово організувати акцію проти муніципалу, організувати її неорганізованих, не допустити до продажі. На цих мітингах ухвалено резолюції до уряду Брекена з домаганням відкликати ліцензаційні ферми. Крім того чотирьох фармерів домагалися, щоб уряд забрав собі від них муніципального ресівера, розвізав муніципала цілком, а всі його догми перебрал на провинцію. На ці всі домагання уряд, як звичайно, по відповів, що не хотів би бути обмануваний на виборчій сесії парламенту. Одержавши такі відповіді від Брекена, фармери постановили примити свої резолюції, яка говорить, що "Ми вимаємо всіх своїх сил, щоб затримати свої домівки; ми покажемо всім вишукванам, що "Наше життя перше".

Велика демонстрація фермерів перед муніципальним офісом.

Помимо глибоких снів і великого морозу в день демонстрації, а один молодий фермер додав: "Ми вже знаємо відповідь Брекепа, ми домагаємося, щоб ви, як муніципальний ресівер, зробили щось з нашими домаганнями".

Вміжчасі мавтед поліцей втратив всяку надію на заспокоєння демонстрантів. Ресівер знову повторив своє "Я не можу вам нічого порадити". Тоді фармери закричали: "Якщо ви такі безрадісні, безвольні, так ми домагаємося вашої резигнації з муніципального ресівера. Резигнуйте так зараз".

"Резигнуй! Резигнуй!" — далися чути гомони кількох соток обурених фармерів, які тиснулися в сторону ресівера, домагаючись його резигнації. Поліцей став білий як полотно і пробував витягнути револьвер, але один фармер зламав його за руку і сказав, що хай він не грозить револьвером, бо він збурить фармерів так, що ніяка сила не зможе їх спити.

Ресівер Гришюк втік з офісу перед обуреним фармерів.

Побачивши настрої фармерів, ресівер втік з офісу задніми дверима. Один фармер вискочив на стіл і пробував втихомирити фармерів. Через яких п'ять хвилин, як в улію. На домагання фармерів один член делегації виписав резигнацію ресівера, яка звучала коротко, але ясно: "Я оцим заявляю, що резигную з посади муніципального ресівера". Ця заява загремила від оплесків, коли прочитано що резигнацію. Фармери почали домагтися від поліцей, щоб він привів ресівера до офісу, інакше вони самі приведуть його.

Поліцей не похочував зразу виконати домагання фармерів, але побачивши їх настрої змінив свою думку і подався до хати ресівера. За хвилину повернувся і повідомив фармерів, що ресівер підписав резигнацію в своїй кімнаті, але без присутності кого іншого. Член делегації, який промовляв до фармерів від столу, сказав, що це не буде правильно, бо ресівер може відповісти на запитання фармерів, що він прийшов до офісу? "Ми хочемо, щоб ресівер був тут!" "Приведи його до офісу!" — казали фермери поліцаєві. "Ми зараз його приведемо!" — кричали інші.

Ресівер підписав резигнацію та заявляє, що до 14 днів покине офіс.

Ресівер налякався бойового настрою фармерів і прийшов з хати до офісу. Поліцей виписав на машині дописавши резигнацію ресівера в двох копіях. Ресівер підписав свою резигнацію. Тоді поліцей привіз фармерам винешти з офісу, але на його приказ ніхто не звертав уваги. Фармери заявили, що не сміє бути ліцензаційної продажі фермів за податки, а якщо вже деякі ферми продано, так що продаж ресівер мусить зараз уважити. Ресівер відповів, що він не продає ще ні одної ферми. Оцім підписав ще одну заяву наступного змісту: "Я оцим заявляю, що ліцензаційна продаж фермів за податки не була здійснена, і що я не буду брати участі в ній".

"Ми даємо вам знати, що впродовж 14 днів сьогодні, покину офіс. Відповіді тим, що сирана ліцензаційної продажі фермів тимчасово подоговется, фармери вийшли з муніципального офісу зі своїм "Інтернаціонал" на устах.

Після мітингу всі фармери вийшли на двір і сформували похід до офісу муніципального ресівера В похід взяло участь около 500 фармерів, фармерок і фармерської молоді. Багато людей, які з цікавості приглядалися демонстрантам, прилучилися остаточно до походу. Навіть деякі крамарі (сторники) виходили з своїх крамниць і прилучувалися до походу. Фармери відкинули на бік всякі дотеперішні не по ро з уміння, всяку ненависть один до одного, бо зрозуміли, що для врятування своїх домівок треба спільної акції, спільної боротьби. Так, фармери пробудилися зі сну. Чоловіки, жінки і діти були приготувані тримати твердо за боротьбу за своє існування. Вони постановили РЯДІВАТИ СВОЇ ДОМІВКИ.

Похід рушив до муніципального офісу, де делегація мала предложити ресіверові домагання фармерів - податковців. Коли делегація дійшла до дверей муніципального будинку, мантед поліцей стримав її і заявив, що ресівер не хоче її бачити. Це викликало сильний протест з боку демонстрантів. Поліцей зігнуравав протест фармерів. Тоді один з демонстрантів вискочив на дерев'яну колоду і почав промовляти до ресівера. Демонстранти почали тиснутися до дверей. Поліцей пробував спинити фармерів від входу до муніципального офісу. Це йому вдалося аж тоді, коли одному членові делегації дозволено піти до офісу. Цей член делегації домагався від ресівера, щоб він вислухав цілу делегацію. Ресівер відповів, що він не може нічого порадити, він не має ніякої сили.

"Ти скажи це фермерам", відповів делегат. Ізакри ресівер Гришюк впевні сказати друге слово, двері подалися і громада фармерів ввійшла до середини.

Фармери домагаються резигнації муніципального ресівера.

Делегація на чолі з І. Капустаю, бувшим кандидатом на посаду до провінціального парламенту на округ Гейт, предложила ресіверові свої домагання. Муніципальний офіс був навібитий фармерами. Голова делегації відчитував домагання податковців. Кожен домагання присутній фармери стрічали бурливими оплесками.

"Наповне", відізвався ресівер, я нахождусь в такім положенні, що нічого не можу вам допомогти".

"Так чого ти тут сидиш?" почулися гомони фармерів.

"Це зовсім інше питання", відповів ресівер, "але я скажу вам, що я для нас можу зробити. Я напишу лист до нава Брекепа і виважу йому ваші домагання".

"Ми з Брекепом самі собі по-радно" відізвався один з фармерів, "але ми вимаємо, щоб ресівер відповів на всі питання банкірів, бо він диктує нам цілі і шляхи, а один молодий фермер на устах.

Після цього відбувся ще один масовий мітинг в офісі Фармерським Ледом. Промовці пояснювали, що можна осягнути часовою, організованою акцією. На мітингу пояснено програму Ліги Фармерської Єдності. Всі фармери признали, що тільки ця програма відповідає їхнім потребам і що лише під проводом цієї організації вони зможуть охоронити себе перед наступом банкірів та моргеджевих компаній на їх життєвий рівень. До прем'єра Брекепа висло резолюцію, в якій податковці домагалися, щоб він признав дві заяви, які підписав ресівер. Мітинг закінчено відспіванням "Інтернаціоналу".

Ще одну перемогу віднесли фармери під проводом ЛФЄ.

Час був пізній як бідняцькі фармери заходили в дорогу додому. Матері завивали своїх дітей в старий одяг, батьки стояли гуртками і дискутували гомоно на подіями дня. Опісля довгий ряд саней вирушив з міста в різні сторони. Тут то там можна було почути гукні, в яких бідняцьке фармерство співало про свою ненависть до визискувачів, про свою тверду постанову боротися за своє життя, про свою перемогу. Помалу ці пісні замирала. Мале фармерське містечко огорнуло тишина після того, як довгий ряд саней пропав в нічній пітьмі.

Бідняцьке бойове фармерство віднесло ще одну перемогу. Це одна перемога для Ліги Фармерської Єдності, одинокої організації визисканих фармерів.

Однак фармери повинні затримати собі, що це є тільки початок їх боротьби проти капіталістичного визиску, що на шляху до цілковитого їхнього визволення з капіталістичного гнету лежить ще багато колод. Сьогодні ви перемогли, бо ви мали бойовий провід, не було між вами зрадників. Вас організувала і провела до боротьби Ліга Фармерської Єдності. Боротьбу треба продовжити. Ви не смієте втихнути цією маленькою перемогою. Ви мусите боротися проти всіх атаків буржуазії. Вона буде пробувати змити вас з вашого бойового становища. Вони скаже: "То не було справедливе". Але чи справедливе є відбирати від вас вашу землю, вашу худобу, машинерію тощо тому тільки, що вам не дають відповідного винагородження за вашу працю, що ваші предудки по нічому? Ви ж кривавилися на своїх фермах десятки років.

Фармерська молодь на самім фронті боротьби.

Той самий уряд для якого ви працювали і за який ви борлися, знову незадоволює вас "боронити вітчизну", боротися за "демократію". Це ж демократія? Що вам дає держава за вашу працю? Злидні, нужду, голод, холод і тюрму. Ви мусите продовжити боротьбу проти капіталістичного гнету, проти кривавих імперіалістичних воєн. Ви мусите об'єднатися з робітниками міста, які переживають такі самі злидні.

Фармерській молоді в Четфілді треба дати велике признавання за її активну участь в організуванні опору проти ліцензаційної продажі фермів. Цим треба виявити незабійний бойовий настрої. Вона була провідником в цій боротьбі. Та ця молодь мусить запам'ятати, що не в плечі спаде обов'язок бути провідником в однім з найбільших бойв трудящих мас з капіталістичною класою.

Бувайте й амщююте Лігу Фармерської Єдності, яка поведе вас до остаточно повалення теперішнього ладу, поведе вас до повного визволення до свого часу.

Фармери бойкотують ліцензаційну продаж заряджену банкіром

Тов. П. Тимчук, який живе в цій околиці від довшого часу, задовжився так, як багато інших бідняцьких фармерів в Канаді. Вірители почали натискати зі всіх сторін і він мусів зробити так званий "асаймент", тобто проголосити банкрутство в відношенні справ своїх довгів до бора для погаджування довгів в Едмонтоні, яке створив "фармерський" уряд Браунлі, щоб всякі паразити могли успішніше дерти шкіру з фермера. Це бюро проголосило ліцензаційну продаж всіх тих річей, які не підлягають за конові про так званий "екземпшен", тобто не є вибиті з-під права ліцензаційної продажі.

Саме в той час був в цій околиці т. П. Тимчук, робітник-фармерський організатор. На масовій фармерській мітингу в Гейт обговорено справу цієї продажі, вибрано комітет з дев'ятьох осіб і припоручено йому новести між фармерами агітацію за збойкотування продажі. На кожному річ, яка мала йти на ліцензацію, вложено ціну. Фармери мали прийти на ліцензацію якнайчисельніше і дати за річ таку ціну, яку назначено на мітингу. Офіцей відбувся ще один фармерський мітинг в Оксесвік де промовляв т. Кифорук. Такий самий фармер одноголосно добовтався поїхати на ліцензаційну продаж, щоб стати в обороні свого товариша на праці.

В день продажі зіхалося около 400 фармерів, фармерок і фармерської молоді. Комітет з обидвох місцевостей новели

ФАРМЕРИ ВІДІБРАЛИ БАНКИРЕВІ АПЕТИТ НА ПРАЦЮ ЇХНЬОГО ТОВАРИША

Гейт, Алта.

Велика економічна криза в Канаді, в наслідок якої в багатьох випадках фармери не можуть своїх продуктів навіть за безціні продати, застала багатьох фармерів скинути з своїх очей так звані кімські окуляри, які заложили ім ріжні пансько-буржуазські служальці. Коли донедавна бідняцьке фармерство відносилося ворожо до своїх класових робітничо-фармерських організацій, до Ліги Фармерської Єдності та до своєї класової преси, бо панські агенти лякали їх більшовизмом, то зараз на фермах положення змінилося. Фармери пізнали, що тільки їх власна бойова організація та преса боронять їх інтереси.

В країні, в якій доміє абсолютного нічого не бракує, бо магазини нових одягу, збіжжів, елеватори новий збіжжя, фармери ходять обдєрти, а робітники не лише обдєрти, але й голодні. Банкіри й моргеджеві компанії, маючи за собою панський закон, викидають бідняцьких фармерів з фермів за податки й довги. Останній буршець збіжжя забирають від хати, байдуже їм, що будуть їсти і в чому будуть ходити наші жінки й діти. Забирають обшєрвці банкі та моргеджеві компанії хочуть своїх високих дивіденд, хочуть далі жити коштом злиднів трудящого населення Канади.

Повна перемога бідняцьких фармерів над банкіром.

Коли ліцензацію припинено, тов. Кифорук забрав слово та пояснив фармерам значіння організованої сили. Присутні фармери переривали промову товариша оплесками, а банкір аж мівився, такий був лютий.

Фармери звернули т. Тимчукові всі річі, які вони купили підчас ліцензацій. Після того розіхалися, вдоволені, що врятували свого товариша перед ліцензацією. Невдоволені був найближчий сусід тов. Тимчука, який став банкірським пастухом від коней і худоби.

Однак нам не треба звертати уваги на одиниці, які самі не розуміють, що вони роблять. Киринники будуть. Кількох киринників не зроблять нічого, коли загал фармерів буде об'єдано боротися проти панського визиску. В наших власних руках лежить наше життя. Якщо ми зрозуміємо це і станемо всі членами Ліги Фармерської Єдності, то ніяка сила не потрапить викинути нас з наших фермів за податки або за моргеджеві довги. Ми не будемо платити довгів і податків так довго, доки визискувачі не дадуть нам відповідну ціну за наші продукти. Тому ставайте членами Ліги Фармерської Єдності, будуйте цю одиноку фармерську організацію, піддержуйте свою класову пресу.

ПРО КІЛЬКА ВАЖНИХ СПРАВ, НАД ЯКИМИ МИ ПОВИННІ НЕГАЙНО ЗАСТАНОВИТИСЯ

Роял Парк, Алта.

З усіх околиць сипляться дописи про масові фармерські мітинги, про бойкотування ліцензаційних продажі фермів за податки, а з нашої околиці ніхто ані словечка не напише до "Фармерського Життя", не наведе в нас йде до крашого. Але якщо тутешні фармери не викорять ту банкірську з якою вони змирилися, то незадовго переконаються, що зараз не такі часи, щоб спати і не будитися.

В нашій околиці є гарний фармерський будинок, де можна сходитися та обговорювати різні громадські справи. Та цей будинок стоїть пустокою, бо через останніх три роки не відбулося в нім ні одного фармерського мітингу. Ті, що за відують цим домом, думають, що вистарить того, коли вони раз на місяць впацують для фармерської молоді забаву з танцями.

Зараз місцеві фармери мають багато лежучих справ до обговорення. В Бівер Лейк дистрикті виставлено на продаж 234 фарми за податок та за інші довги. Багато фармерів навіть не знають, що їх фарми йдуть на продаж. Багато фармерів віддали себе під опіку урядового бора для погаджування довгів, бо думали, що в цей спосіб врятують свої домівки перед втратою. Тепер вони переконалися, що це бюро служить буржуазії та що так званий "фармерський" уряд Браунлі не є ніяким фармерським урядом, він лише затримув на себе фармерську масу.

Забанкований.

Держі фармери не бачуть потреби організуватися, бо їх фарми не йдуть цього року на продаж за довги або податки. Але криза робить своє. Якщо ці фармери будуть надалі так байдужо станилися до організації, то не треба аж бути пророкком, щоб сказати, що на слідуєний рік їх фарми будуть в небезпечі. Багато албертійських фармерів не позбулися ще згадки, що "фармерський" уряд прийде їм з допомогою, хоча бачуть добре, що цей уряд помагає банкірам викидати нас з фермів.

Дні нас є зараз лише одна дорога, а це боротися за життя під проводом Ліги Фармерської Єдності. Ми мусимо лутитися з революційним мі-

ТОВАРИШІ ФАРМЕРИ ЧИТАЙТЕ І ПОШИРЮЙТЕ МІЖ СВОЇМИ СУСИДАМИ "ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ" ТА ПРИЕДНУЙТЕ НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ.

між фермерами агітацію, щоб продаж збойкотувати. Цебь около 2 години посподі приїхав ліцензитор в менеджєром банду, щоб перевести продаж. Коли ліцензитор почав продавати деякі річі і побачив, що фармери дають за них низькі ціни, тоді він зрозумів, що це робиться плянво і почав злитися, але це йому нічого не помогло. Продано чотири річі після чого ліцензитор заявив, що більше продавати не буде. Тоді фармери обступили банкіра довкола і почали домагатися, щоб продавав всі річі, які були виставлені на ліцензацію. Менеджер банку, який в своїм офісі завжди поводитися бундючно, побачивши настрої фармерів, став такий смирний, неначе ягнятко. Він відповів фармерам, що ліцензацію відкликає і порозуміється з бюрором до погаджування довгів в Едмонтоні.

ТОВАРИШІ ФАРМЕРИ ЧИТАЙТЕ І ПОШИРЮЙТЕ МІЖ СВОЇМИ СУСИДАМИ "ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ" ТА ПРИЕДНУЙТЕ НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ.

Забанкований.

Забанкований.

Забанкований.

Забанкований.

Забанкований.

Забанкований.

Забанкований.

Забанкований.

Забанкований.

Забанкований.

Забанкований.

Забанкований.

Забанкований.

Забанкований.

Забанкований.

Забанкований.

Забанкований.

Забанкований.

Забанкований.

Забанкований.

Забанкований.

Забанкований.

Забанкований.

Забанкований.

Забанкований.

Забанкований.

Забанкований.

Забанкований.

Забанкований.

Забанкований.

Забанкований.

Забанкований.

Забанкований.

Забанкований.

Забанкований.

Забанкований.

Забанкований.

Забанкований.

Забанкований.

Забанкований.

Забанкований.

Забанкований.

Забанкований.

В МУНІЦИПАЛІ ПОВИННІ ЗАСІДАТИ ЛЮДИ, ЯКІ ОБОРОНЯЛИ Б НАШІ СПРАВИ

Інісфрі, Алта.

Дня 27 жовтня відбувся місцевий мітинг фармерів з Гілою Бучач, Стубно, Брушо й Мирославни в справі продажі фармів за податок. Всі фармери брали живу участь в дискусіях і промовах. Відтак вибрано резолюційну комісію, яка вивчає питання ряд домагань, щоб делегация предложила їх урядникам місцевого муніципалу. В резолюціях домагань, щоб муніципал не продавав фармів за податок, бо фармери не можуть платити податків тоді, коли одні їх продукти продаються за безцінь, а на інші немале ніякого попиту. В іншій резолюції домагань від муніципальної ради безплатної лікарської опіки для фармерів, а ще в іншій домаганні, щоб муніципальні урядники знизили собі платню. Крім цього було ще багато інших менше важких резолюцій. В склад делегации, яка мала предложити домагання фармерів муніципальній раді, увійшли всі члени резолюційного комітету.

Продаж фармів за податок мала відбутися 5 листопада. На мітингу рішено, щоб в той день всі фармери приїхали до міста і не допустили до продажі справді фармерів. Того дня мав бути 350 осіб. В 2 години пополудні всі вони прийшли перед муніципальний офіс, де мала відбуватися продаж. По якійсь часі сказано їм, що продажі не буде, бо податок заплачений від усіх фармів за випитком двох або трох, які продано, але не сказано кому. Треба згадати, що в цім муніципалі дуже багато фармерів рентують свої фарми від морге...

НОВА ПОЛІТИЧНА ПАРТІЯ В САСКЕЧЕВАНІ ШУКАЄ ГРУНТУ МІЖ ФАРМЕРАМИ

Петрофка, Саск.

В одній з тутешніх шкіл відбувся 2 листопада мітинг Об'єднаних Фармерів Канади, Саск. Секція. Фармери багато не було. Промовець говорив в англійській мові. Він дуже заохлював свою організацію, говорив, що вона бореться за фармерські інтереси і хоче змішити теперішній капіталістичний лад через еволюцію, себто парламентарним шляхом.

По скінченні промови поставлено бесідникові цілий ряд питань, на які він не міг дати зрозумілої відповіді. Присутні фармери покликали до слова одного робітника, який говорив в українській мові. Цей робітник заатакував промовця такими фактами проти нової політичної партії реформістів, що організатор не міг їх ніяк збити. Промовець розповів фармерам, як то так званий "фармерський" уряд прем'єра Браунлі в Алберті посилав військові проти робітників, які домагалися знизити ціну на свої власні продукти. Даві сказав ми так як так званий "робітничий" уряд в Англії під проводом МакДоналда звазив весь тягар теперішньої кризи на плечі робітників і фармерів. Такої самої підлої політичної виступовування капіталістичній класі, притримується нова реформістична політична партія в Саскечевані.

Після промови цього робітника фармери забирали свої дискусії. Нарешті Метт Бланч з новою політичною партією і сказав, що фармерам треба організуватися і виступити, щоб вони могли як постоупити, коли прийде до влади в свої руки тоді, як нова політична партія буде мати більшість своїх посли в домініяльному парламенті.

Фармери відповіли, що ми маємо доступу до науки, буржуазія замкає нашим дітям вступ до вищих шкіл, то де ми дістанемо ту науку? Це питання...

ролися б за наші інтереси, як це роблять так звані "фармерські" уряди в Алберті з Манітобі, які симпатизують з новою політичною машиною, що охрестила себе "робітничо-фармерською" політичною партією або Кооперейтив Камонвелт Федерейшен. Назва не зла, але...

ФАРМЕРИ ПОЧИНАЮТЬ РОЗУМІТИ, ЩО ТМ НЕ ТРЕБА ДІЛИТИСЯ НА РІЖНІ ГРУПИ

Мірс, Ман.

В суботу, 12 листопада відбувалося в нашій місцевості 15-ті роковини Жовтневої революції величавим концертом в школі. Програма концерту була досить довга, бо складалася аж з 28 точок. Нарешті фармерів був наскрізь боевий, він якраз відповідав цьому великому святові. Чистий дохід з цього концерту призначений на допомогу іншій робітничій - фармерській пресі.

Тутешня фармерська молодь дожила немало труду, щоб цей концерт вийав якнайуспішніше. Треба було ходити по кількі миль спісками на проби співи. Немало туду доложив наш дірегент т. Я. Майданік, щоб навчити нашу молодь співи і деклямації. За це йому належить щира подяка. Тов. Майданік був членом нашого товариства від самого початку його існування. Опісля виїхав до Торонто і працював там, доки капіталісти не викликали його з роботи в "наслідок кризи". Будучи в Торонто, товариш заходив до тамтешніх робітничих організацій, набрав більше організаційного досвіду і старається передати його тутешній молоді.

За короткий час ми влаштували один пікнік, базар і концерт. Тепер думаємо грати представлення. На всіх наших підприємствах є завжди повно людей. Число наших симпатизувє зростає, фармери признають, що наше товариство робить добру роботу.

Ми зможемо тут вороже товариство. М. Шанкевича. Я не можу сказати, що всі члени цього товариства відносяться ворожо до нашого руху. Це робить кілька зарозумілих одиниць, але загальна членства цього товариства симпатизує з нами, бо ж це такі самі фармери бідаки, як ми всі. За наші одиниць не можна винувати цілої організації.

Один член цього ворожого товариства взяв собі до пом...

ФАРМЕРИ СВЯТКУВАЛИ 15-ТІ РОКОВИНИ ПРОЛЕТАРСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ В РОСІЇ

Клекховські, Саск.

Свідоме фармерство в Канаді починає чимраз більше розуміти значіння міжнародних пролетарських свят, особливо значіння Жовтневої революції. В теперішній час шаленого визиску фармерської праці, в час небувалих злиднів, бідняцьке фармерство Канади звертає свої очі на ту країну, де немає капіталістичного визиску, де влада належить в руках робітників і селян, звертає очі на Радянський Союз.

В день 7 листопада тутешні фармери, фармерки й фармерська молодь зібралася гурмадою, щоб відсвяткувати П'ятнадцяті роковини Жовтневої революції. Промовці говорили про шістнадцять положень робітників і фармерів в капіталістичних країнах, порівнювали його до положень в Радянському Союзі. Там живе робітничий ривень, робітничі владні з кожним днем відходять в Канаді та інших капіталістичних державах. Буває годод і догод, страшно не робити, великі злидні по містах і на фармах. Канадські капіталісти викладають тисячі фармерів з землі за донен, а по містах викладають вони на вулиці около мільйон робітників, бо не мають праць. Робітничий провідник запроторено...

ми фармери дивимося тепер на діла, пава не грає в нас великої ролі. Нам треба будувати Лігу Фармерської Єдності, а не дізти в багню капіталізму, до якого хочуть нас затягнути реакційні провідники регіональних організацій. Вічевик.

Перед нами закінченням свята присутні фармери запротестували проти заборони домініяльного уряду на импорт радянських продуктів. Фармерська молодь відспівала кілька революційних пісень, після чого свято закрито відспіванням "Інтернаціоналу".

С. Д. К.

В НАШІЙ ОКОЛИЦІ ФАРМЕРИ ПОЧИНАЮТЬ ДУМАТИ ПРО СВОЮ ВЛАСНУ ОРГАНІЗАЦІЮ

Шандро, Алта.

Стараннями кількох тутешніх свідомих одиниць скликано 12 листопада фармерський мітинг в хаті Стефана Кучера. На мітинг приїхали три товариші з Вилінгдон, щоб допомогти нам організувати відділ для фармерської єдності.

Голова мітингу т. Осташик покликав насамперед до слова тов. М. Скучкана. Тов. пояснив присутнім значіння організації в теперішній час загострення класових боїв, опісля спинився довше над програмою Ліги Фармерської Єдності, а вкінці звазив присутніх, щоб ставали членами одинокої фармерської організації, яка за короткий час свого існування зробила для фармерів дуже багато.

Слідуючим промовцем був тов. П. Лікарник, який говорив про дві класи в капіталістичному суспільстві, про класу трудящих і класу дармодів, яка живе коштом фармерів і робітників. Тов. Лікарник звазив присутніх єднатися з індустріальними робітниками, бо тільки в спілці з ними можлива є успішна боротьба проти капіталістичної системи та остаточна перемога трудящих.

На цім мітингу заговорено також про нашу пресу, яка опинилася зараз в прикрім матеріяльній стані. Тов. Лікарник пояснив значіння "робітничої преси, а головне те значіння, яке має "Фармерське Життя" для фармерського руху. Ця газета, говорив промовець, є нашим учителем і провідником в боротьбі проти наших визискувачів. Нашим обовязком є помогти їй матеріяльно після своїх сил. На заклик товариша присутні фармери скинули денцо пресового фонду на піддержання своєї газети.

Фармери були дуже вдоволені з мітингу. Вони ставили промовцям багато питань і дістали на них вдоволюючі відповіді. До відділу Ліги Фармерської Єдності вписалося на початок лютых членів, але ми надіємося, що тутешні фармери збільшать це число в короткім часі. Це залежить від того, як члени нашого відділу попрацюють між місцевими фармерами.

Гео. Осташек.

ДВА РОКИ УМОВНОЇ ВІЗНИЦІ ЗА ОЛЕНЯ

ДАВФІН, Ман. 9 листопада.

Петро Мельник замешканий в містечку Рендіно, нішов 3 листопада до державного парку і бив оленя. Він лишив бивного оленя в лісі, а сам подався додому, щоб виїхати по нього. Варден парку вчув вистрід, пішов до ліса, знайшов бивного оленя і сідки, які завел його до сивока, в якого Мельник мешкає з своєю родиною. На суді Мельник признався до вини. Буржуазна преса, подаючи що Мельник зашешала, що Мельникові пролоєи домашнє м'ясо і він забав дитини. Тимчасом на суді винилов, що Мельник має хоруванку й кількоро дітей та живе в злидних. Суддя "заплюсердився" над Мельником і заездив його на два роки умовної визниці і на заплачений судових коштів.

РАДИТЬ ФАРМЕРАМ ПРОДУКУВАТИ ТІЛЬКИ ДЛЯ СВОГО ВЛАСНОГО УЖИТКУ

Реймор, Саск.

До нашої місцевості заїздили свого часу організатори Ліги Фармерської Єдності і пояснювали фармерам причини нишньої економічної кризи, та вказували на вихід з неї. Але тутешні фармери хотіли слухати організаторів, то не пробували йти за їх вказівками, мовляв, криза швидко минеться без ніякої боротьби з нашого боку. Таку байдужість фармерів до своєї організації піддержували всіма силами учителя. В одній школі учитель питав організатора підчас мітингу, якої він релігії. Організатор говорив про образи, а цьому учителеві привиділися гарбузи.

Ми маємо в своїй околиці "прогресивного" посла, який хоче поширити свою реформістичну організацію, але це йому не вдається. Коли його просили поїхати до іншої околиці, то він відмовився, сказав, що там самі більшовики. Видно був свідомий того, що його організація не встоїть перед ними, які знають і можуть доказати йому, що вона веде фармерів до капіталістичного багна.

Реформісти люблять часом говорити про несправедливість в капіталістичній системі, що бі забламути фармерів, але ділами доказують, що не мають найменшої охоти провадити фармерів до боротьби проти цієї несправедливості, про те визиску їх праці. Я наведу один приклад, як то збіжєві компанії визискують фармерів. Таких прикладів є багато і може декому буде виглядати, що цей приклад не має великого значіння. На мою думку він має.

Кільканацять років тому домініяльний уряд, згадано збіжєві комішенери, дали право збіжєвим компаніям брати 30 фунтів так званого шриккеджу від 100 фунтів пшениці. Звичайно, вони беруть більше, бо крім шриккеджу є ще й докедж. Шриккедж і докедж признани компаніям легально, але крім цього збіжєві агенти роблять так, що з одної фірми беруть того "шриккеджу" по кілька бушлів. Однак коли взяти під увагу ті мільйони бушлів пшениці, які фармери продають кожного року, тоді нам стане ясно кілька тисяч збіжєві компанії набравши бушлів з того шриккеджу, який їм легально признано.

Цікавить мене протестаційний похід манітобських фармерів до Вішінгу, але на мою думку ми повинні зробити так, щобі паші приходили до нас, а не ми до них. На мою думку це не так дуже тяжко зробити. Мошо нам сіяти багато пшениці і віддавати її спекулянтам за дорого або не мати спокую від шерифів? Засіймо кілька акрів, щоб вистарчило нам на життя, не даймо панам їсти, а тоді вони прийдуть до нас просити, а не ми до них. Панове Брексни, Браунлі, Ендерсоні, Бенети та інші дуже швидко покинуть парламенти і приййдуть до нас, бо не буде в касі грошей на їх високі платні. А якщо і тоді зявляться на наших об'єсто шериф, то ми покажемо йому дєрі...

Бенет не має грошей на боксе для фармерів, він щедро відмагає фабрикантів та великих майновласників. Для них він і тарифи ухвалити, щоб легше могли дерти шкуру з робітників і фармерів.

Фармери можуть боротися проти своїх визискувачів ріжними способами. Коли, наприклад, моргеджева компанія продає фарму за довг так шхто не повинен її купувати? Я знаю випадок, як фармер вже кілька років тому мав бути викликаний в фарми, але жє на ній до цього дня, бо коли шериф пробував її продати, то зібрана маса фармерів почала співати і таким способом не допустила до продажі.

Фармер звик працювати по 16 годин денно, хоч бачить, що користі з цього не має. Як би ми були організовані, то не було б потреби працювати так довго. Фарми більше як 8 годин. Сього для себе, а паші хай скажуть зуби з голоду. Треба вийти великих панів, але не забувати одночасно й про малих. А ти ми малими пашами на фармах є деякі учителя, що розбизають фармерські організації. Ці учителя фармерських злиднів не відчувують, бо кожній з них, що має посаду, заробляє собі на життя. Але їде до того, що фармери будуть далі обтнати їм платню: незалого зрівняють рівень життя учителя з рівнем життя бідняцького фармера. Тоді наші перозсудні учителя приййдуть до голови по розум. Коли ж вони не хочуть розуміти цього зараз, так хай тримають свої руки здалека від наших організації.

Вкінці хочу припімнути, що "Фармерське Життя" повинно бути в хаті кожного українського фармера, бо тільки з нього можуть фармери черпати здорову науку для себе, яка їм потрібна в боротьбі проти визиску.

І. Т. Г.

УРЯДНИКИ ПШЕНИЧНОГО ПУЛУ Й ПРЕМ'ЄР БРАВНЛІ ПРОТИ ФАРМЕРСЬКОГО СТРАЙКУ

КЕЛГАРІ, Алта., 24 листопада.

На його думку в Канаді не бракує "здібних умів", які можуть подумати над тим, як можна найліпше постоупити, щобі направити положення. Норман Прістлі, заступник президента Об'єднаних Фармерів Алберті, звазив, що його організація дістала резолюцію в справі фармерського страйку, але не звазив на свого становця.

Можє, патенно сказати, що з пропововного фармерського страйку вийде нішк, коли фармери вдаються за проходом до реакційних лідерів, для яких така невина акція з боку фармерів як страйк, видається "страшним" кроком. Прем'єр Браунлі радить фармерам вдатися до "здібних умів" Канади, тих самих наразитів, які довели до шістнадцятого положення фармерів.

Урядники албертійського пшеничного пулу відмовилися висловити свою опінію в справі пропововного страйку. Але репортерам буржуазних газет вдалося дознати, що питання страйку в програмі конвенції пулу та інші лідери реформістичних організацій будуть старатися усунути його з програми своїх нарад.

Албертійський прем'єр Браунлі висловився, що навіть серед теперішнього положення можна знайти інші способи для поліпшення фармерського положення, не треба пускатися на такий "драстичний" крок.

"Ми не були б комуністи і прихильники соціалістичного господарювання, коли б не здійснювали державної допомоги вському роду колективна такий "драстичний" крок." — Ленін.

